

Pastiersky list žilinského biskupa na sviatok Svätej rodiny

Drahí bratia a sestry,

súčasťou slávania Vianoc sú nielen chvíle pokoja a lásky vo vlastnej rodine, ale aj radostné a hlboké stretnutia s duchovnou rodinou, so spoločenstvom Cirkvi v chráme pri bohoslužbách. V súvislosti s dnešným sviatkom Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa chcem pripomenúť veľký význam ľudsky a kresťansky zdravej rodiny.

Jednou z podstatných podmienok pre dosahovanie tohto cieľa je, aby rodina bola čo najviac spolu, najmä v rokoch rastu a výchovy detí. Pápež Benedikt XVI. povedal, že jedna z najväčších služieb, akú my kresťania môžeme preukázať našim súčasníkom, je ponúknuť im naše spokojné a pevné svedectvo rodiny, chrániť rodinu a rozvíjať ju, pretože má najvyššiu dôležitosť pre prítomnosť a budúcnosť ľudstva.

Svätý Ján Pavol II. často zdôrazňoval: „*Rodičovská láska sa má pre deti stať viditeľným znakom lásky samého Boha. Váš rodinný kozub nech je naozaj malou cirkvou. Zachovávajúte vzájomnú vernosť. Dovoľte Pánovi, aby prebýval medzi vami a vo vás*“. Budúcnosť ľudstva závisí od kresťanskej rodiny, ktorá sa spolu modlí, stoluje a je schopná sa vzájomne zdieľať o živote viery.

Je asi dosť bežné považovať za ideál kresťanskej rodiny pokojný a vydarený život, nerušený neočakávanými udalosťami. Veď sme presvedčení, že pokojný život je znamením Božieho požehnania. Napriek tomu vieme, že naše rodiny tomuto ideálu často nezodpovedajú. Nie sú vždy úplné, zápasia s každodennými výzvami života a veľakrát nie sú ani dokonalým miestom odovzdávania viery. Netreba sa však báť, pretože ani samotná nazaretská rodina sa nevyhla krízam a vážnym problémom.

Jej život nebol vôbec jednoduchý, práve naopak. Krátko po zásnubách sa musí tento mladý pár vysporiadať s nečakaným a ťažko vysvetliteľným tehotenstvom Márie. Po príchode do Betlehema nenachádzajú vhodné ubytovanie a Mária je odkázaná rodiť v nedostojných podmienkach maštale. Pred zlobou Herodesa utekajú do cudzej krajiny, kde žijú dlhší čas ako utečenci. Ježiš bol v Nazarete istotne považovaný za nemanželské dieťa a keď začal v dospelosti ohlasovať evanjelium, jeho najbližšia rodina musela čeliť tomu, že ho mnohí považovali za pomäteného.

Neprehliadnime však, že Jozef a Mária sa nikdy nenechali znechutiť týmito ťažkosťami, ale s Božou pomocou ich zvládali prekonávať. Boh bol v centre ich života. Dokázali sa vzdať vlastných očakávaní a predstáv o živote a prijať Božiu vôľu. Aj keď Simeonove proroctvo o bolestnom meči, ktorý má preraziť Máriino srdce, mohlo právom vzbudiť strach a obavy z budúcnosti, Mária ostala pevne stáť na Božom slove, ktoré sa zjavilo v posolstve archanjela, že jej synovi dá Boh trón jeho otca Dávida, bude navesť kraľovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca (por. Lk 1,32-33).

Možno niektorí ostávajú sklamaní, že naše rodiny nie sú ideálne. Deti často vyrastajú bez jedného z rodičov, mnohé rodiny sú poznačené chudobou, závislosťami a nie vždy schopné odovzdávať dar viery. Do týchto našich nedokonalostí však môže vstúpiť Boh prostredníctvom spoločenstva Cirkvi. Napriek svojej dôležitosti, rodina nie je jediným miestom, ktoré nás formuje vo vzťahu k Bohu.

Sú to aj rozličné spoločenstvá v rámci Cirkvi, ktoré môžu napomáhať evanjelizačnej úlohe rodiny. Mladí ľudia obohatení skúsenosťou živej viery v spoločenstvách napredujú v duchovnom živote a neskôr sa sami stávajú evanjelizátormi vlastných rodín, vrátane rodičov. Takto môžu spoločenstvá účinne napomáhať v odovzdávaní hodnôt, ktoré samotná rodina nedokázala sprostredkovať. Rodina má nesmiernu hodnotu v Božom pláne, ale netreba sa báť jej nedokonalostí. Boh vie písať aj na krivé riadky a ak niečo nefunguje tak, ako má, používa iné riešenia na to, aby si nás k sebe priťahoval.

Povzbudzujem vás, bratia kňazi, aby ste podporovali snahu o vytváranie a rast spoločenstiev vo svojich farnostiach a nebáli sa novosti, ktorú ich prítomnosť vo farnosti prináša. Je dôležité, aby ste im boli nablízku a ochotne im načúvali, napomáhali rozvoju ich darov a jedinečnosti.

Vás, milí členovia spoločenstiev, povzbudzujem, aby ste sa pravidelne stretávali a boli vždy otvorení pre nových členov a pre pomoc farnosti v jej potrebách: číťte sa, prosím, súčasťou farnosti. Vo vašom kruhu nech nájdú prijatie a duchovný rast aj tí, ktorí nežijú v prostredí svojej vlastnej rodiny.

Nazaretskej rodine nebol súdený ľahký život, ale zato bol požehnaný: už samotná Mária chváli Boha za jeho zázraky vo svojom chválospeve. A práve toto vedomie Božej blízkosti dodávalo Svätej rodine silu vydržať všetky neprijemnosti. V ťažkostiach sa Boh osvedčil ako Emanuel - Boh s nami, ktorý nás nenecháva utonúť v bahne problémov, ale podáva nám svoju pomocnú ruku. Zostáva rovnaký včera i dnes, dobrý, milosrdný a láskavý, tak pre nazaretskú rodinu ako aj pre nás všetkých, pre naše rodiny i spoločenstvá.

Všetkým vám zo srdca žehnám a vyprosujem potrebné milosti v nadchádzajúcom kalendárnom roku.

Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup

Žilina 31. decembra 2023